

indbragte og af Folketinget vedtagne Forslag om Indgaaelse af almindeligt borgerligt Ægteskab og slutte os til Flertallets Forslag. Jeg kan ikke gøre det af den Grund, og jeg kan, som jeg før har sagt, endnu mindre gøre det af andre Grunde. Dermed er jeg egentlig færdig med at omtale det foreliggende Ændringsforslag, og det er jo alt, hvad der foreligger, for der er ikke foreslaaet Ændringer i Lovforslagets enkelte Bestemmelser. Den ærede Ordfører var inde paa at gøre nogle Bemærkninger om dem, men det skal jeg overlade til vedkommende Ministre selv at svare paa, om de maatte finde det fornødent. Der er ingen Ændringer foreslaaet ud over Flertallets Forslag, og saa mener jeg ikke, der er noget at svare paa; ved anden Behandling skulle vi jo tale om Ændringsforslagene. Jeg skal slutte med at anbefale Tinget at stemme mod det forelagte Ændringsforslag, fordi jeg mener, at det er ringere, meget ringere end det Forslag, som er vedtaget i Folketinget og sendt herop. I mine Øjne — og det skal være min Slutningsbemærkning — staaer det saaledes, at Udvalgets Flertal har prøvet at sætte ny Klude paa en gammel Klædning, om hvilket der jo staaer i Bibelen, at det er uklogt, det ender let med, at det river Klædningen mere i Stykker, og det tror jeg vil blive Tilfældet her. Hvis vi vedtage dette Ændringsforslag, tror jeg, at det vil gøre Skade, for saa faa vi Ægteskaber af første og anden Grad. Vi faa for det første det almindelige Ægteskab — jeg antager, at de fleste ville blive ved at stifte deres Ægteskab, som det hidtil er sket — altsaa det kirkelige Ægteskab, men for dem, som af en eller anden Grund ikke kunne faa det, faa vi dernæst det borgerlige Ægteskab, som straks vil blive anset som noget langt ringere. En saadan Sondring tror jeg ikke vil være heldig, i mine Øjne er Forslaget kun som en ny Klud paa gamle Klæder. Man lapper kun paa det gamle, og man har tilmed gjort det meget besværligt — det maa jeg dog ogsaa fremhæve — for dem, der skulle indgaa borgerligt Ægteskab, idet det nemlig skal indgaaes for Politimyndigheden, men hvor skulle de, der nu have en 5—6—7 Mil til denne Politimyndighed, komme derhen, dersom det er Smaakaarsfolk, og skal omvendt Politimyndigheden rejse hen til et Sted uden for det, hvor Politimesteren bor, saa skal der betaales Befordringsudgifter, hvad der ogsaa bliver kostbart. Jeg skal hermed slutte og anbefale Tinget at

stemme mod det af Flertallet stillede Ændringsforslag.

J. Pedersen: Som ærede Medlemmer ville have set af Betænkningen, har jeg sluttet mig til det af Flertallet stillede Ændringsforslag. Mine Grunde derfor falde imidlertid ikke helt sammen med den Begrundelse, Flertallet har givet i Betænkningen, og jeg ønsker derfor at tilføje nogle Ord for nærmere at præcisere min Stilling til Sagen.

Jeg er, som jeg har skrevet i Betænkningen, i og for sig ikke imod den Tanke, der ligger til Grund for Ministerens Forslag. Det kan jo ikke bestrides, at rent teoretisk set er den Ordning, som deri foreslaas, den mest rationelle, og det er meget muligt, at Biskop Rørdam har Ret i, at i Længden vil ogsaa Kirken være tjent med en saadan Ordning; han mener, at en dybere Betragtning vil føre til den Opfattelse. Men jeg er imod at gennemføre denne Ordning nu, fordi jeg har den Overbevisning, at den svarer ikke til den kirkelige Tilstand i Landet. Det ærede Medlem, der nu talte (S. Jensen), tillagde mig det Standpunkt, at jeg havde svigtet mit Princip af Hensyn til de indkomne Adresser. Det har jeg ikke gjort, og det ærede Medlem, som jo kender Forhandlingerne i Udvalget, vil vide, at jeg paa et meget tidligt Tidspunkt i Udvalget, før der var indkommen ret mange Adresser, har tilkendegivet, at jeg ønsker at gaa den Vej, som jeg nu er gaaet. Desuden vil det fremgaa af de Udtalelser, jeg fremkom med ved Forslagets 1ste Behandling, at jeg ikke var stemt for, saadan som Sagen foreligger, og saadan som Tilstanden i Landet er nu, at gennemføre det almindelige borgerlige Ægteskab ved Tvang. Jeg skal ikke komme dybere ind paa det ærede Medlems Betragtninger over de indkomne Adresser; jeg er enig med ham i, at man skal ikke lægge overmaade megen Vægt paa Adressebevægelser, men jeg tror heller ikke, at man rent skal overse Betydningen af en saadan Bevægelse, og da navnlig ikke en Bevægelse som denne, der jo ikke er udgaaet fra et Centrum, ledet af en vis bestemt Kreds af Mænd, og ikke er forceret frem af Bladene, men som er kommen frem paa de forskellige Steder. Undertiden har Præsten sat sig i Bevægelse, undertiden hans Kone, i mange Tilfælde er det Medlemmer af Menigheden, der have sat sig i Bevægelse for at faa Adressen i Gang. Og jeg vil sige til det ærede